

Novoteks

GLASILO DELAVSKEGA SVETA

LETO V. ★ 1984 ★ ŠT. 11

NOVOTEKS

glasilo delavskega sveta

Tekstilne tovarne

NOVOTEKS

Novo mesto

1964

Letnik V.

Št. 11 (50)

November

Izdaja:

delavski svet

Ureja:

uredniški odbor

Odgovorni uredniki:

Samo Medic

Naslov uredništva:

Novoteks, Novo mesto

Foersterjeva 10

telefon 21-030

Zunanja oprema:

Bojan Brovet

Tisk naslovne strani

in vezava

Valvasorjeva tiskarna

in knjigoveznica

Krško

Naklada:

870 izvodov

VSEBINA:

- Ob zgodovinskem dnevu
- Občinski praznik Metlike
- Iz zasedanj samoupravnih organov
- Delo občinske skupščine
- Nesreče pri delu, na poti, na delo v mesecu oktobru in novembru
- Bolezenski izostanki v mesecu oktobru 1964
- V partizanski bolnici
- II. kongres Zveze inženirjev in tehnikov tekstilcev Jugoslavije
- Novembersko mladinsko medobratno tekmovanje v dvigu produktivnosti dela
- „Ali poznaš svoje podjetje“
- Za dobro voljo
- Naša kronika

OB ZGODOVINSKEM DNEVU

Že enaindvajset let je minilo od tistega časa, ko smo sredi krvave vojne vihre doživljali velike dneve rojstva naše ljudske oblasti. 29. novembra 1943 so zbrani zastopniki naših narodov v starodavnem bosanskem mestecu Jajcu na II. zasedanje Antifašističnega sveta postavili temelje nove Jugoslavije in proglasili Antifašistični svet narodne osvoboditve Jugoslavije (AVNOJ) za vrhovno predstavništvo nove ljudske države.

Tako so bile pred vsem svetom potrjene osnove nove državne skupnosti, za katero so se pod vodstvom Komunistične partije Jugoslavije takoj po kapitulaciji stare Jugoslavije z orožjem v roki pričeli boriti najzavednejši borci za osvoboditev izpod okupatorjevega in izkoriščevalskega jarma.

Rast ljudske oblasti in polet narodnoosvobodilne borbe sta bila neločljivo povezana. Tudi rast nove slovenske ljudske oblasti je bila organsko tesno povezana z rastjo nove Jugoslavije. Na zboru poslancev slovenskega naroda v Kočevju 3. oktobra 1943 se je zbralo 572 poslancev, ki so izvolili 40-člansko delegacijo, ki je zastopala Slovence na II. zasedanju AVNOJ-a.

Povezanost slovenskega narodnoosvobodilnega boja in v njem rojene nove ljudske oblasti s skupnostjo ostalih, prav tako borečih se jugoslovanskih narodov je pokojni Boris Kidrič podčrtal z naslednjimi besedami: "Jasno nam je, da uspeh naše narodnoosvobodilne borbe sploh ne bi bil mogoč, če ne bi bilo istočasnega boja vseh jugoslovanskih narodov. Prav zato, ker nam je Slovencem oboje tako nazorno jasno, prav zato je v nas rasla in se utrjevala zavest o usodni povezanosti in skupnosti jugoslovanskih narodov."

Naše ljudstvo se je zavedalo pomembnosti sklepov II. zasedanja AVNOJ in svoje napore v borbi proti okupatorju in domačim izdajalcem še bolj stopnjevalo. To borbo so končno morali priznati tudi zapadni zavezniki, ki so priznali novo Jugoslavijo in njeno vojsko kot enakopravnega partnerja v borbi proti skupnemu sovražniku.

Še mnogo bolj kot takrat pa se zavedamo zgodovinske pomembnosti sklepov o graditvi naše oblasti danes. Če gledamo naš povojni razvoj, našo pot v socializem, gospodarske uspehe in našo novo ustavo, ki je prinesla novo preobrazbo v naših družbenih odnosih, tedaj lahko s ponosom rečemo: "Globoki in trdni so bili temelji, ki so bili postavljeni 29. novembra 1943."

Jože Udovič

OBČINSKI PRAZNIK METLIKE

Metlika praznuje svoj občinski praznik 26. novembra. Vsako leto prirejajo na ta dan proslave in druge prireditve, da občani svoj praznik dostojno proslavijo.

26. november nas spominja na prvo večjo zmago partizanov v Beli Krajini. Leta 1942 je bilo svobonih že več vasic na pobočju Gorjancev. Tam so se zbirale partizanske čete in snovale načrte, kako osvoboditi večje kraje ob gorjanski cesti, kajti s tem bi močno okrnili moč italijanskih enot v Beli Krajini. Že junija meseca so napadli sovražnikovo postojanko na Hrastu pri Suhorju in jo uničili. Čete partizanov so se večale in preraščale v brigade. Zdale so si tudi nalogo osvoboditi Suhor, ki je bil tedaj močna sovražnikova postojanka, ki so jo po padcu postojanke na Hrastu še bolj utrdili. Zato je bila borba za Suhor težka in je terjala mnogo navora in žrtev. Napad se je pričel 26. novembra zvečer in trajal do jutra. Napadali sta Cankarjeva in XIII. proleterska brigada. S pomočjo okoliškega prebivalstva, ki je skrbelo za obveščanje in prevoz ranjencev, je končno uspelo likvidirati sovražnika na Suhorju. To je bil velik dogodek, ki je vlil borcev in ostalemu prebivalstvu Bele Krajine novih moči in vero v zmago.

V priznanje borcev, ki so v tem boju darovali življenja, preživelim borcev in ostalemu prebivalstvu, ki je med vojno pomagalo narodnoosvobodilnemu gibanju, praznuje Metlika 26. novembra svoj občinski praznik. Tega dne se skoraj vsako leto odvarja v Metliki ali okolici kakšen nov objekt - tovarna, cesta, hotel, kulturni dom itd.

Tudi v naši občini sledijo nove zmage na področju gospodarstva druga drugi in se borijo z zaostalostjo - dediščino preteklosti. Tudi v tem boju je zagotovljena zmaga le s sodelovanjem ljudstva, kot je bilo to potrebno za zmago na Suhorju.

Anica Žugelj

IZ ZASEDANJ SAMOUPRAVNIH ORGANOV

Na 9. seji je upravni odbor razpravljajal o rezultatih devetmesečnega poslovanja podjetja, prodajalne in menze. O isti zadevi je razpravljajal tudi delavski svet podjetja na svojem 6. zasedanju.

Iz podanega poročila je razvidno, da je bilo poslovanje podjetja zelo uspešno. Predilnica mikane preje, ki je obratovala le tri mesece, je proizvodni plan presegla za 32,40 %. Predilnica česane volnene preje je komulativni plan dosegla s 94,70 %, tkalnica za 15,66 %, apretura pa za 17,17 %.

Proizvodnost se je v primerjavi z istim obdobjem preteklega leta dvignila v predilnici mikane preje za 4,60 %, v predilnici česane volnene preje za 11,99 %, v tkalnici za 15,52 % in v apreturi za 4,63 %. Tudi kvaliteta izdelkov se je izboljšala. Tkanin I.kvalitete je bilo izdelanih 95,70 %, II.kvalitete 0,63 % in III.kvalitete 3,67 %.

V zvezi z dobrimi proizvodnimi uspehi so ugodni tudi finančni rezultati poslovanja podjetja. Letni plan plačane realizacije je bil dosežen s 86,6 %, kar je 11,6 % več, kot je bilo predvideno. Vrednost porabljenega materiala je bila za 3,3 % nižja od ustvarjene realizacije, ostali stroški pa so dosegli le 77,07 % letnega plana. Znižanje proizvodnih stroškov je ugodno vplivalo na dohodek podjetja, ki je bil presežen za 15,1 %. V istem odstotku je bil presežen tudi čisti dohodek. Ukinitev prispevka od izrednega dohodka in sprememba davčnih stopenj sta poleg dviga proizvodnosti in zmanjšanja proizvodnih stroškov vplivala na močan porast skladov podjetja. Letni plan skladov je bil prekoračen za 67,2 %.

Povprečni osebni dohodek je znašal 38.918 din ter je bil za 26,2 % višji od istega obdobja lanskega leta. Zlasti močan dvig osebnih dohodkov beležimo v zadnjem tromesečju. Tako so se osebni dohodki dvignili julija za 30 %, avgusta za 31 % in septembra za 40 % v primerjavi z istimi meseci lanskega leta.

Plan izvoza je bil realiziran s 53 %, za kar je že prispela dokumentacija. Za izvoz je bilo sicer izdobljenega več blaga in preje, toda do obračuna še ni prispela dokumentacija. Administrativno poslovanje okrog izvoza poteka zelo počasi, ker ne izvažamo naših izdelkov direktno, temveč naše izdelke predelujejo konfekcijska oziroma trikotažna podjetja, s katerimi nato delimo devizni obračun.

Predvideva se, da naše izvozne obveznosti do konca leta ne bodo v celoti izpolnjene, krite pa bodo v celoti obveznosti, ki jih imamo za uvoz strojev. V prihodnjem letu bodo naše izvozne obveznosti veliko večje. Volnarska podjetja bodo morala izvoziti svojih izdelkov v višini 40 % vrednosti uvoženih surovin in ostalega reprodukcijskega materiala. Zaradi uvoza novih strojev za predilnico česane sintetične preje pa bodo te obveze še večje, tako da bomo morali izvoziti za 1.600.000 \$ naših izdelkov. Ker bo proizvodnja v predilnici česane sintetične preje stekla šele v I. četrtletju prihodnjega leta, se predvideva, da v I. polletju ne bomo mogli izvoziti toliko, kot bi morali ter bodo nastale težave zaradi uvoza surovin.

Pri uvozu surovin so nastale težave že sedaj, ker ne dobimo na razpolago potrebnih deviznih sredstev. Te težave nastajajo predvsem pri uvozu sintetičnih vlaken, vendar je podjetje s surovinami za enkrat preskrbljeno.

Prodaja naših proizvodov na domačem tržišču poteka zelo ugodno, saj imamo na zalogi izdelkov le v vrednosti 8-dnevne proizvodnje.

Iz obračuna je razvidno, da nismo v letošnjem letu plačali izrednega vodnega prispevka, ki ga je predpisala Vodna skupnost Dolenjske v višini 8.000.000 din. Ta prispevek ni bil plačan, ker kljub dogovoru ni bila sklenjena medsebojna pogodba, da se ta sredstva porabi za regulacijo Bršlinskega potoka in ureditev vodovoda za Bršlin. Redni vodni prispevek in izredni prispevek za predilnico česane volnene preje pa sta bila plačana.

Ker stroški za izobraževanje ne dosegajo dovoljene višine, ki lahko bremeni poslovne stroške, je na priporočilo občinskih skupščin in zbornic sklenil upravni odbor, da bo o zadevi razpravljajal na eni prihodnjih sej.

Za spomladansko kolekcijo so bili spremenjeni prodajni pogoji in so bili znižani rabati, ki jih podjetje priznava grosistom. Poleg tega je bilo sklenjeno, da se prizna rabat za blago, ki je namenjeno za izvoz, in sicer različen rabat za blago, ki je namenjeno za vzhodno in zapadno tržišče. V težnji, da posredujemo potrošniku naše proizvode čim ceneje, se spomladanska kolekcija prodaja predvsem detajlistični trgovski mreži in je le manjša količina blaga namenjena grosistom.

V 9 mesecih je prodajalna dosegla 78,2 % letnega plana. Dohodek je bil presežen za 6,2 %. Prav za toliko je bil presežen tudi čisti dohodek. Povprečni osebni dohodek v prodajalni je znašal 48.382 din. Prodaja poteka v redu ter problemov nimajo.

V menzi je v 9 mesecih letošnjega leta celotni dohodek porastel za 50,5 % v primerjavi z istim obdobjem lanskega leta. Izguba iz poslovnih stroškov je minimalna in še ta izvira iz tega, ker se cene obrokov določajo po vrednosti potrošenega materiala za en mesec nazaj. V celoti pa so nepokriti osebni dohodki v menzi zaposlenih, ki pa se po sklepu delavskega sveta krijejo iz skupne mase osebnih dohodkov.

Nadalje je upravni odbor razpravljajal o premestitvi tov. Klančarja. Zadolžil je tehnični sektor, da pregleda možnosti premestitve na tako delovno mesto, ki odgovarja njegovi kvalifikaciji.

Za pomoč poplavljenim je bil odobren znesek 1,000.000 din.

Na predlog republiške in okrajne zbornice je upravni odbor razpravljajal o pomoči pri izgradnji tovarne poliamidnih vlaken v Ljubljani. Kemična tovarna Moste je pričela z gradnjo te tovarne, ki bo izdelovala umetna vlakna, katera rabimo tudi v našem podjetju. Zaradi pomanjkanja finančnih sredstev pa so se obrnili na zainteresirana podjetja za pomoč, da se tovarna dogradi. Ker smo za dograditev tovarne zainteresirani, je upravni odbor predlagal delavskemu svetu, da posodimo Kemični tovarni Moste po zaključnem računu za leto 1964 znesek 20,000.000 din za dobo dveh let. Delavski svet podjetja je predlog upravnega odbora osvojil.

Na vabilo podjetja Glanzstoff iz Zapadne Nemčije, naj pošljemo na prakso tehnika, ki dela v našem laboratoriju, je bilo sklenjeno, da se pošlje tov. Milica Mokotar za 14 dni na prakso v njihove laboratorije.

Na 5. zasedanju je delavski svet poslušal poročilo predsednika upravnega odbora o delu upravnega odbora. Poročilo je bilo sprejeto.

Na predlog upravnega odbora je delavski svet rešil tudi pritožbe na oceno nekaterih delovnih mest. Prav tako je bilo ustanovljeno tudi nekaj novih delovnih mest. Ukinjeni pa sta bili delovni mesti "evidenca preje" in "trgovski potnik".

Popravljen sta bila tudi 17. in 18. člen pravilnika o delitvi čistega dohodka, ki govorita o udeležbi trgovskih zastopnikov in zaposlenih v prodajalni pri delitvi osebnih dohodkov. Oba člena sta bila popravljenata tako, da odslej določa upravni odbor odstotek od prometa, ki ga naredijo trgovski zastopniki in prodajalna. Prav tako je upravni odbor pooblaščen, da določi za vsako sezono kvalitetni normativ in odstotek udeležbe proizvodnih enot v razliki med planskimi in dejanskimi poslovnimi stroški.

Za potrebe predilnice česane volnene preje bomo nabavili 4 glave za V. pasažo. S tem bo odpravljeno ozko grlo, ki nastaja v proizvodnji predpredilnice.

Dejavnost komisije za prevzem, ocenitev in razhodo-
dovanje osnovnih sredstev je bila razširjena. V bodoče bo
ta komisija razpravljala in predlagala tudi nabavo osnovnih
sredstev. V komisijo je bil poleg dosedanjih članov imenovan
tudi vodja sektorja, v katarem se predlaga nabava osnovnih
sredstev.

Delavski svet je sklenil, da se po zaključnem računu za leto 1964 da občinski skupščini Novo mesto dotacija v sklad za negospodarske investicije v znesku 3.000.000 din. Ta znesek je namenjen kot prispevek našega podjetja za izgradnjo mostu za pešce preko Krke.

Zaradi trenutnega pomanjkanja finančnih sredstev se je začasno ustavila gradnja prizidka ob novi šedovi hali. Letos bodo prizidek dogotovili le toliko, kolikor je to funkcionalno vezano na dokončanje šedov. Prav tako ne bodo popolnoma dokončali zadnji šed.

Zaradi trenutnega pomanjkanja ustreznih finančnih sredstev se je zadržalo plačilo anuitete za predilnico česane volnene preje, ki je zapadla 1.10.1964.

Upravni odbor je predlagal delavskemu svetu, da pri delitvi čistega dohodka po zaključnem računu za leto 1964 prvenstveno upošteva potrebe po obratnih sredstvih. Predlog upravnega odbora je bil sprejet.

V zvezi z določilom 287. člena statuta podjetja, je delavski svet sprejel pravilnik o izobraževanju in strokovnem izpopolnjevanju. V ta pravilnik so zajeta poleg drugega tudi določila o štipendiranju strokovnega kadra za redno in izredno šolanje.

Ker nekateri oddelki delajo v treh izmenah, je bil sprejet pravilnik o povišanju najnižjih amortizacijskih stopenj, kar velja za tista osnovna sredstva, ki obratujejo v treh izmenah.

Jože Udovič

DELO OBČINSKE SKUPŠČINE

Že dalj časa so bila nesoglasja med podjetjem IMV in občinsko skupščino Novo mesto zaradi lokacije, na kateri bi podjetje naprej gradilo svoje poslovne prostore. Kljub vsem dokazovanjem, da je prostor od že stoječih objektov naprej proti Gotni vasi nujno potreben podjetju za nadaljni razvoj, je pristojni občinski organ vstrajal na zamisli urbanistov, da je ta prostor rezerviran za storitveno obrt. Obrtnemu podjetju "Kovinar" je bila določena lokacija za postavitev nove delavnice v neposredni bližini IMV.

Ker se je gradnja tega objekta kljub raznim intervencijam s strani podjetja IMV in sklepu sestanka predstavnikov okraja, občine in podjetja nadaljevala, so samoupravni organi podjetja IMV vložili na občinsko skupščino ostro interpelacijo, v kateri so zahtevali, da se vprašanje obstoja in razvoja podjetja IMV obravnava na prvi seji občinske skupščine Novo mesto.

Nadalje so zahtevali, da se podjetju omogoči razvoj in rezervira celotno področje od sedanjih proizvodnih prostorov ob Karlovški cesti proti Gotni vasi. Zaradi tega naj bi se takoj ustavila gradnja objekta podjetja "Kovinar" ter za ta objekt določila druga primernejša lokacija. Poleg tega pa so zahtevali, da se iz občinskih upravnih organov odstranijo vsi "okoreli birokrati", ki zavirajo razvoj podjetja IMV.

O interpelaciji so razpravljali odborniki obeh zborov občinske skupščine ter po obširni razpravi ugodili interpelaciji v tem, da so odobrili zahtevano lokacijo za nadaljnji razvoj podjetja IMV ob Karlovški cesti. Ustavljena je bila tudi gradnja objekta "Kovinar". Ker pa je bilo za gradnjo porabljenih že mnogo sredstev, je bilo sklenjeno, da se sestanejo predstavniki občinske skupščine, IMV in "Kovinarja", da se o zadevi dokončno pogovore in določijo novo lokacijo in kdo bo podjetju "Kovinar" povrnil stroške gradnje. Odborniki so ostro kritizirali način in postopek reševanja vprašanja razvoja obeh podjetij ter zahtevali, da se ugotovi povzročitelja tega zapleta in poda skupščini poročilo. Sklenjeno je bilo, da zadevo razišče komisija za družbeni nadzor pri občinski skupščini Novo mesto.

Nato so si odborniki na povabilo samoupravnih organov podjetja IMV ogledali tovarno. Ugotovili so, da so bile zahteve podjetja popolnoma utemeljene in da je v dani situaciji možna edina le širitev podjetja v smeri proti Gotni vasi in je ideja urbanistov, da se IMV preseli na drugo lokacijo, neostvarljiva.

Jože Udovič

NESREČE PRI DELU, NA POTI NA DELO IN Z DELA

v mesecu oktobru in novembru 1964

8. oktobra se je ponesrečil pri delu Anton Kostrevo, strojni ključavničar.

Imenovani je električno varil rešetke za klimatske naprave v predilnici sintetične preje. Kljub temu, da je uporabljal varilni ščit, je zaradi kompliciranosti dela in neizkušenosti prišlo do lažje poškodbe obeh oči.

9. oktobra se je ponesrečila pri delu Rozalija Sitar, izšivalka.

Imenovana je v oddelku šivalnice šivala manjka-joče niti v blagu. Med šivanjem pa se je zbodla z iglo v kazalec leve roke. Ker ni takoj iskala prve pomoči, je pozneje prišlo do komplikacije in je morala iskati zdravniško pomoč.

10. oktobra se je ponesrečila na poti na delo Anica Ban, tkalka.

Imenovana se je peljala s kolesom z Grma v službo. Pri odcepu h gradbenemu podjetju "Pionir" je spredaj vozeča kolesarka zaradi ovire na cesti naglo zavrla kolo, imenovana je zadela ob njeno kolo, padla ter si poškodovala desno nogo in desno roko.

10. oktobra se je ponesrečila pri delu Martina Fink, delavka na dublirnem stroju.

Imenovana je s sodelavko hotela premakniti zaboj z materialom. Ko je prišla zaboj, se je zbodla v rob hrapavega zaboja ter si poškodovala palec desne roke. Ker se je zgodilo na podoben način že več poškodb, bi bilo nujno potrebno, da se notranji transport bolje organizira ter se s tem prepreči nadaljnje podobne poškodbe.

14. oktobra se je ponesrečil na poti z dela Martin Žura, delavec v predilnici česane sintetične preje.

Imenovani se je peljal z osebnim avtomobilom iz Metlike, kjer se priučuje za delo na predilskih strojih. Sofer, ki je bil zadolžen za prevoz delavcev, je medpotoma dovolil voziti osebni avto

enemu izmed delavcev. Čeravno je imel izpit za vožnjo z osebnim avtomobilom, se je izkazalo, da za vožnjo nima še dovolj izkušenj. Pri Koroški vasi je na mokri cesti avtomobil zaneslo, tako da se je prevrnil. Imenovani si je pri tem poškodoval levo nogo.

22. oktobra se je ponesrečil pri delu Slavko Kavšek, tkalec.

Imenovani je skupaj s sodelavci pomagal obračati tkalski stroj. Med obračanjem pa si je zaradi teže stroja pretegnil desno roko v zapestju. Če bi to delo opravljali delavci, ki imajo za to potrebne izkušnje, prav gotovo do poškodbe ne bi prišlo.

26. oktobra se je ponesrečila pri delu Fanika Ravbar, tkalka.

Imenovana je po izteku osnove čistila tkalski stroj. Med čiščenjem stroja pa ji je na spolzkem podu spodrsnilo, tako da je padla ter si poškodovala desno nogo v kolenu.

28. oktobra se je ponesrečila pri delu Marjeta Turk pri previjanju osnove v oddelku predpriprave.

Imenovana je hotela s škarjami prerezati nitko diolena. Med rezanjem pa se je zaradi nepazljivosti s škarjamo zbodla v palec desne roke. Ker je bila poškodba manjša, je nekaj dni svoje delo nadaljevala, nato pa je zaradi komplikacij iskala zdravniško pomoč.

29. oktobra se je ponesrečil pri delu Jože Murn, zunanji delavec.

Imenovani je bil iz oddelka predilnice začasno poslan k zunanjim delavcem. Poleg ostalega dela je s sodelavci pomagal nakladati na kamion odpadni material. Ker je bil med delom nepravilno postavljen, ga je sodelavec zadel z lopato v mazinec desne roke ter mu ga lažje poškodoval.

6. novembra se je ponesrečil pri delu Anton Kostrevec, strojni ključavničar.

Imenovani je avtogeno varil komad od tkalskega stroja. Ker med varenjem ni uporabljal zaščitne gamaše, ki so namenjene za to delo, mu je ogorek odletel v čevelj ter mu ožgal peto na levi nogi.

9. novembra se je ponesrečil na poti na delo Martin Gorenc, vlagalec osnove.

Imenovani se je peljal s Trške gore s kolesom v službo. Zaradi na novo zapadlega snega je medpotoma naletel na pripognjeno vejo. Ker je naglo zavrl kolo, je zaradi spolzke ceste padel ter si poškodoval dlan na desni roki.

23. novembra se je ponesrečila na poti na delo Milka Mihalič, delavka na dekatirnem stroju.

Imenovana se je peljala s kolesom s Potovrha v službo. Ko je prišla s stranske ceste na glavno, je iz nasprotne strani pripeljal avto. Ker se mu je hotela izogniti, je naglo zavrla kolo, pri tem pa je padla ter si poškodovala levo nogo v gležnju.

Mirko Jakša

Z A H V A L I

Iskrena hvala predilnici česane volnene preje v Metliki za venec, ki ste ga poklonili moji ljubi hčerkici.

Marija Gornik

Iskrena hvala mojim sodelavkam v izmeni za lep venec, ki ste ga položili na prerani grob moje hčerke Nade.

Marija Gornik

Bolezenski izostanki v mesecu oktobru 1964

Naslednja tabela bo prikazala bolezenske izostanke za mesec oktober v primerjavi z mesecem oktobrom 1963.

Oddelki	Oktober 1963				Oktober 1964			
	Štev. vseh bolniš. dni	% na delov. dni	Štev. boln. dni brez porodniške	% na delov. dni	Štev. vseh boln. dni	% na delov. dni	Štev. boln. dni brez porodniške	% na delov. dni
Skup. službe	106	4,61	106	4,61	53	2,18	50	2,05
Tkalnica	74	8,99	476	6,07	812	10,62	632	8,30
Pred. sint. prl	135	6,32	135	6,32	91	5,43	65	3,88
Apretura	216	8,24	145	5,53	265	7,58	220	6,51
Pom. delav.	105	7,47	105	7,47	77	4,69	77	4,69
Metlika	374	6,69	280	5,00	286	4,94	271	4,69
S k u p a j:	1640	7,45	1247	5,70	1584	7,03	1315	5,83

Iz tabele je razvidno, da je bilo v mesecu oktobru lanskega leta procent bolezenskih izostankov vključno s porodniškimi dopusti nekoliko nižji kot v mesecu oktobru letošnjega leta. Če pa odštejemo porodniške dopuste, je bil procent ostalih bolezni v mesecu oktobru letošnjega leta nekoliko višji.

Najvišji procent izostankov v mesecu oktobru je bil zopet v oddelku tkalnice (8,30 %), sledijo apretura (6,51 %), pomožne delavnice in predilnica česane volnene preje v Metliki (4,69 %), predilnica sintetične volnene preje (3,88 %) ter skupne službe (2,05 %).

Vzroki bolezenskih izostankov:

- razne ženske bolezni	161 dni
- nesreče izven dela	121 "
- nega družinskega člana	119 "
- kožne bolezni	116 "

- gripa	105 dni	
- nesreče pri delu	101 "	
- bolazni živcev	69 "	
- bolečni urinarnega sistema	69 "	
- bolečni dihalnega sistema	52 "	
- angina	41 "	itd.

Mirko Jakša

V PARTIZANSKI BOLNICI

Po končani nemški ofenzivi oktobra 1943 smo namesto požgane orožarske delavnice v dolini Divjega potoka uredili novo delavnico med vinogradi Nove gore nad Starimi žagami. Nemci so še večkrat skušali prodreti iz Novega mesta preko Dolejskih Toplic proti Občicam in Starim žagam. Da bi jim to namero preprečili, smo minirali dohode proti naši dolini. Protitankovske mine smo izdelovali v orožarski delavnici iz zaplenjenih topovskih granat.

Zaradi pomanjkljivega orodja in naglice pri delu je nekega dne ob koncu novembra prišlo do nesreče. Eksploziralo je poživitveno polnjenje za mino. Pri tem sem bil ranjen v roko, nogo in glavo. Prvo pomoč mi je nudila naša bolničarka, ki je bila zelo zaskrbljena, ker sem kmalu po eksploziji izgubil vid. Hitro so preskrbeli voz in ranja ter me odpeljali preko Črmošnjic v Komarno vas, kjer je bila javka partizanskih bolnic, ki so se nahajale na tem področju globoko v gozdovih.

Težave so se začele, ko smo prišli do mostu pri Novem taboru. Ta most sem sam miniral pred kakim mesecem, da bi zavrnil prodiranje Nemcev. Nemci so sicer postavili zasilni most, toda ob umiku iz Črmošnjic so ga zopet razdrli. Drugega ni kazalo, kot da so po strmem bregu potoka prenesli najprej mene, nato pa še voz. Pot od Črmošnjic do Komarne vasi je bila vsa polna jam in jarkov, zato me je na vozu močno premetavalo. Rane na roki in nogi so pričele močneje krvaveti in kar oddahnil sem se, ko sta mi tovariša Lojze in Jože povedala, da smo prispeli v Komarno vas. Tam me je pregledal zdravnik ter odredil, da me odpremijo v bolnico "Zgornji Hrastnik". Poslovil sem se od tovarišev, ki sta me pripeljala. Ekipa javke me je odpeljala do vasi Smrečnik, nato pa so me naložili na nosila ter odnesli po skrivnih poteh proti bolnici. Nosači so hodili zelo previdno in počasi, da ne bi pustili za seboj kake sledi. Zdelo se mi je, da me nosijo že celo večnost, ko so mi povedali,

da smo že v bližini bolnice.

Res smo prišli do bolnice v par minutah. Prinesli so me v toplo barako, kjer me je pregledal dr. Peter, ki je bil takrat upravnik bolnice. Med drugimi, ki so prišli k meni, sem po glasu spoznal tudi svojo bivšo sosedo Marto, s katero sva bila precej časa skupaj v jeseni 1942. Kasneje je Marta, ki je pred vojno študirala medicino, prevzela vodstvo bolnice.

Prinesli so me na primitivno operacijsko mizo. Marta mi je povedala, da nimajo potrebnih lokalnih injekcij niti etra za nerkoze, ker so Nemci med ofenzivo našli in uničili skladišče sanitetnega materiala, novega pa še niso dobili. Ni mi kazalo drugega, kot stisniti zobe in potrpeti. Po končani operaciji so me prenesli na ležišče in ko sem vprašal, kako je z mojimi očmi, mi je odgovoril nek Italijan v polomljeni slovenščini, naj ne bom v skrbeh, da bo vse dobro. Kasneje sem od tovarišev zvedel, da je to italijanski oficir - zdravnik, ki je ostal z ženo Slovenko prostovoljno v partizanih. Povedal mi je, da bo on skrbel za moje oči ter mi zagotovil, da bom še videl. Res je več dni stalno prihajal ter mi čistil ranjene oči ter dajal neke kapljice vanje.

Po kakih 14-ih dneh zdravljenja se mi je zazdelo, da se na koncu barake nekaj rdečkasto svetlika. Naenkrat zaslišim, da so se odprla vrata barake. Svetla lisa se je še povečala in v njej sem zagledal obrise bolničarja Jova. Veselo sem ga poklical ter povedal, da sem ga videl. Skočil je k meni ter me od veselja objel, nato pa tekkel po Marto. Prišel je tudi italijanski zdravnik. Takoj sta me pregledala ter ugotovila, da vidim na levo oko. Od veselja nisem vedel, kaj bi počel, zdelo se mi je, da sem se ponovno rodil. K meni so prihajali tudi ostali ranjenci in osebe bolnice ter mi stiskali roko.

Od takrat se mi je zdravje hitro vračalo, saj sem imel zopet voljo do življenja. Čez kak teden sem spregledal tudi na drugo oko, pa tudi rane na roki in nogi so se hitro zdravile.

Ko sem po nekaj dnevih že za silo hodil, sem šel malo okrog barake, da vidim kje se nahajam. Tovariši so me opozorili, da se od barak ne smem oddaljevati, ker je bolnica strogo "konspirativna".

Pod našo barako je bila še ena bolniška baraka, ki je bila zgrajena prej kot naša, zato je bila manj udobna. V njej je ležalo kakih 10 ranjencev, medtem ko jih je bilo v naši okrog 18. Malo nad našo barako je bila upravna baraka, kjer je stanovalo osebje bolnice. V bližini je bila tudi kuhinja ter peč za peko kruha. Kuhinjsko ognjišče in peč sta imela tako izpeljan dimnik, da se je dim popolnoma

razgubil in da sovražnik ni mogel po dimu najti bolnice. Vsi ti objekti so bili skriti v globokem gozdu kake pol ure od vasi Smrečnik ter tako dobro zamaskirani, da si jih opazil šele ko si prišel tik do njih. Zato jih tudi Nemci niso našli, čeprav so odkrili skladišča sanitetnega materiala, ki s bila v bližini bolnice.

Nekega popoldneva je nastalo vznemirjenje med osebjem bolnice. Radovedno smo spraševali, kaj se je zgodilo. Zvedeli smo, da pride v bolnico več težkih ranjencev, ki so bili ranjeni v borbah pri Kočevju. Ko so jih proti večeru prinesli ter namestili v barake, smo se zbrali okrog njih, da bi zvedeli kaj novic. Pripovedovali so nam o borbah okrog Kočevja in naših uspehih. Nemci so bili trdno prepričani, da so partizane med ofenzivo uničili, iznenada pa so ti napadli Kočevje. Žal napad ni v celoti uspel, Nemci pa so kljub temu čutili trdo partizansko pest. Obkoljene Nemce je zaščitila šele nočna nemška kolona, ki je prispela na pomoč iz Ljubljane.

Med ranjenci je bil tudi neki tovariš, doma iz Škocjana. Bil je težko ranjen od drobcev mine v hrbet in ledvica. Dvomili smo, če bo živ dočakal jutra. Presenečeni pa smo bili ko je zjutraj sedel v kotu ter klical bolničarja, naj mu prinese njegov nahrbtnik. Ko ga je dobil, je iz njega potegnil - citre. Solze so mu prišle v oči, ko je videl, da so vse prerešetane od drobcev mine in da je precej strun potrganih. Toda kmalu je strune zvezal, razbito dno citer pa je nadomestil z navadno desko. Potem je začel igrati. Po baraki so se razlegali prijetni zvoki partizanske pesmi. Vsi smo utihnili ter ga zaverovano poslušali. Po končani pesmi smo bili še dolgo tiho in premišljali. Od takrat se je življenje v bolnici močno spremenilo. Ranjeni tovariš si je hitro opomogel. S citrami in šalami nas je zabaval vse dni. Poleg tega je tovariš Tonček prinesel s seboj tudi igralne karte. Tako nam je čas veliko hitreje tekkel.

Kmalu je zapadel prvi sneg. Naša bolnica je bila določena, da bo čez zimo "zasnežena", kar je pomenilo, da celo zimo ne bo sprejela nobenega ranjenca, nihče pa tudi ne bo mogel iz bolnice. Zato so bili poslani ven vsi ranjenci ki so že skoro ozdraveli. Sneg je kmalu prenehal padati. Intendant je preskrbel hrano za celo zimo, samo mesa je primanjkovalo. Zato je večkrat odšel na lov in čisto prinesel kako srno. Povedal nam je, da se okrog bolnice klata veliko lisic. Hitro smo se dogovorili, kako bi jih uničili. Na kol, ki je bil zabit v zemljo smo visoko obesili kos mrhovine, vrh kola pa smo postavili aktivirano italijansko ročno bombo. Lisica, ki je zavohala mrhovino, jo je skušala seveda doseči. Pri tem pa je po navadi zadela kol ter stresla bombo, ki je ob padcu na tla eksplodirala ter lisico običajno ubila. Na ta način smo uničili precej lisic.

Tik pred Novim letom mi je povedala upravnica, da bom drugi dan odpuščen iz bolnice. Toda na Silvestrovo, ko bi moral oditi, smo zvedeli, da so Nemci udrli v Stare žage. Zato je vodstvo bolnice odredilo, da ostanemo še naprej v bolnici. Pričelo je snežiti, zato smo lahko zabrisali vse sledove okrog bolnice. Ker nismo vedeli za obseg "hajke", je bila v bolnici ukazana stroga tišina in stanje stroge pripravljenosti. Za težke ranjence so bili pripravljeni bunkerji, kamor bi jih skrili v slučaju potrebe. Dnevi negotovosti so bili neskončno dolgi. K sreči smo že čez par dni zvedeli, da je nevarnost minila in da so Nemci prišli le do cerkve v Novi gori, nato pa so se preko Občic in Dolenjskih Toplic vrnili v Novo mesto.

Iz bolnice pa nas kljub temu niso izpustili, ker bi v snegu napravili globoko gaz, ki bi jo bilo težko zabrisati. Čakati smo morali, da prične ponovno snežiti. Imeli smo srečo. Že čez par dni se je nebo pooblačilo in pričel je rahlo naletavati sneg. Hitro smo pripravili svojo opremo in čakali, kdaj se bomo podali na pot. Ko smo dobili odpustnice iz bolnice, sta prišla dva vodiča. Poslovali smo se od tovarišev in odšli. Tokrat nam niso zavezali oči, pač pa so nas vodiči vodili po raznih poteh okoli bolnice, tako da smo popolnoma izgubili orientacijo. Po kakih dveh urah hoje smo prišli do Komarne vasi, toda iz čisto druge smeri kot se je nahajala bolnica.

Po kratkem počitku smo odšli naprej v dolino. Sneg je še vedno naletaval, zato je bila zlasti za nas ranjence pot zelo težavna. Že v mraku smo prispeli v Stare žage ter se ustavili pri znani partizanski družini Mrvar. Tam je bilo tudi par tovarišev iz orožarske delavnice. Vprašanj, kako je bilo v bolnici in kaj je novega v Starih žagah in na terenu, ni bilo ne konca ne kraja. Veseli, da smo zopet zdravi, smo se razšli. Jaz sem odšel v delavnice, ki so bile v bližini, ostali tovariši pa so prespali pri Mrvarci ter zjutraj nadaljevali pot v svoje edinice.

Še danes se rad spominjam tihih in skromnih tovarišev in tovarišic iz bolnice, ki so z ljubeznijo skrbeli za ranjence in pomagali lajšati bolečine, jih hrabрили in vlivali vero v ozdravljenje. Z žalostjo pa se spominjam tistih tovarišev, ki so za vedno ostali v zavetju temnih roških gozdov in za našo svobodo darovali svoja življenja.

Jože Udovič

II. KONGRES ZVEZE INŽENIRJEV IN TEHNIKOV TEKSTILCEV JUGOSLAVIJE

II. kongres Zveze inženirjev in tehnikov tekstilcev Jugoslavije se je vršil po veliki elementarni nesreči v Zagrebu, ko proslavljamo dvajseto obletnico osvoboditve Jugoslavije.

V kongresnih dneh 19., 20. in 21. novembra so se zvrstili diskutanti, ki so analizirali delo tekstilne industrije, njene slabosti in dosežke ter predlagali kaj in kako moramo delati, da bo sedemletni plan uspešno dokončan.

Kongres se je vršil v veliki dvorani podjetja NIK (Konfekcije Naprijed). Kongres je otvoril predsednik zveze inženirjev in tehnikov Jugoslavije tov. Ivan Kurtolj.

Po uvodnih besedah je podal poročilo o razvoju tekstilne industrije v Jugoslaviji tov. Andrej Koman, ki je v svojem poročilu primerjal razvojno pot naše industrije z industrijsko naprednimi in ekonomsko razvitejšimi državami. Temelj naše industrije leži predvsem v tradiciji predelave prirodnih vlaken po kmetijskih domačijah, kot je ročno predenje in tkanje lanu v Beli krajini in na Koroškem. Na področju Srbije se je razvila volnarska industrija predvsem v okolici Leskovca na podlagi lastne surovine, zaradi česar se ta kraj imenuje srbski Manchester. Na področju Makedonije ni obstojala tekstilna industrija, poznano pa je, da je v času turške vladavine bila zelo razvito pridelovanje bombaža, ki se je uporabljal kot surovina domače obrti. Tudi naravna svila se je v južnih krajih naše države uporabljala v domači obrti. V Sloveniji so bili v davnini zelo poznani gorenjski suknarji, belokranjsko platno pa je slovelo daleč po svetu.

Prva predilnica bombaža je bila osnovana leta 1826 v Ajdovščini, 1875. leta je že zaposlovala 800 ljudi. Takoj za tem je bila leta 1851 osnovana bombažna industrija v Šentpavlu pri Preboldu v Savinjski dolini, za tem dvema leta 1884 v Dugi Resi, 1885 v Tržiču, 1886 predilnica v Litiji itd.

V volnarstvu je prva državna tovarna za tkanje vojaških odej osnovana 1850. leta v Topčideru, 1880. leta je začela s proizvodnjo volnenih tkanin tovarna v Paračinu, 1895 v Leskovcu itd.

Konopljo in lan so gojili na vseh področjih naše države, vendar so prve tovarne poznale na področju Vojvodine

ne, Srbije in Slavonije. Leta 1884 je pričela z delom prva tovarna za predelavo konoplje v Stojkovcu pri Leskovcu.

Prva tovarna za predelavo prave svile je bila zgrajena leta 1899 v Pančevu, 1900 v Novem Sadu itd.

Med dvema vojnama je tekstilna industrija precej povečala svoje delovne kapacitete. V tem času je tekstilna industrija napredovala bolj kot katerakoli druga industrija.

V drugi svetovni vojni je bila storjena ogromna škoda, katera je ocenjena na 53,4 % celotne vrednosti tekstilne industrije. Vsporedno z najnujnejšim odpravljanjem vojne škode po osvoboditvi so v prvi vrsti usposobili za delo sposobne stroje, nato pa pristopili h koncentraciji in vsklajevanju nekompletnih in zastarelih tekstilnih industrij. Ker se je naša industrija znašla v mnogo manjšem potencialu po osvoboditvi v primerjavi s časom pred vojno, je bilo treba delati v treh in štirih delovnih izmenah.

Karakteristično razdobje nastane po obnovi, ko so stavljena v pogon nova postrojenja, predvsem predilnice bombaža in predilnice česane volnene preje. Na ta način se je nekoliko zmanjšala nevsklajenost med predilniškimi in tkalskimi kapacitetami. Poleg tega so podjetja povečala obstoječe kapacitete, nakatere tovarne pa so bile popolnoma rekonstruirane.

Za tem se je prijavil k razpravi tov. Dragutin Höffer, ki je v svoji diskusiji govoril o strukturi tekstilne industrije.

Med drugim je dejal, da se poraba tekstila v svetu meri s porabo vlaken na državljana. Z ozirom na to, da so tekstilni izdelki v največji meri namenjeni široki potrošnji, imamo lahko njihovo porabo za enega glavnih pokazateljev življenjskega standarda ljudi.

Če primerjamo porabo tekstila v svetu in pri nas, vidimo, da Jugoslavija porabi 5,88 kg vlaken na državljana, kar je zelo malo v primeru z največjim porabnikom tekstilnih vlaken ZDA, ki porabijo po statističnih podatkih 16,5 kg tekstilnih vlaken na državljana.

Ugotovimo pa lahko, da je poraba tekstila v naši državi v neprestanem porastu. V letu 1950 smo porabili na državljana 3,18 kg tekstilnih vlaken, v letu 1962 pa se je poraba povečala za 85 %. V primerjavi s povprečno svetovno porabo lahko rečemo, da se poraba tekstila v naši državi vrti v mejah svetovnega povprečja.

Tretji referent prof. dr. ing. Franc Kočevar, je govoril o surovinski bazi jugoslovanske tekstilne industrije in ocenil njene perspektive.

V svoji razpravi je omenil, da svetovna proizvodnja tekstilnih surovin raste hitreje od števila prebivalcev na svetu. Prebivalstvo zemlje je šelo leta 1900 1.610 milijonov in je naraslo na 2.960 milijonov v letu 1960, to je za 84 %. V istem času je narasla proizvodnja tekstilnih surovin od 3,89 milijonov ton na 15 milijonov ton, to je za 286 %. To pomeni, da se v povprečju človeštvo vse boljše oblači. Največji relativni porast so dosegla kemična vlakna iz sintetičnih polimerov.

V Jugoslaviji imamo vse pogoje, surovinske, energetske in druge, da razvijamo industrijo kemičnih vlaken iz naravnih polimerov v količinah, ki daleč presegajo naše potrebe. Povečanje proizvodnje viskoznih in drugih kemičnih vlaken iz regeneriranih prirodnih polimerov za izvoz je predvsem vprašanje možnosti, rentabilnosti in sigurnosti investicijskih vlaganj v to vrsto kemične industrije.

Profesor ing. Mladen Žerdik je kot naslednji govoril o razvoju in organizaciji služb za izobraževanje v gospodarskih organizacijah, o izobrazbi tehničnih kadrov v tekstilni industriji Jugoslavije in tekstilnem strokovnem tisku in literaturi.

Med ostalim je dejal, da kakor je vsa povojna industrija dajala poudarek doseganju največje količinske proizvodnje, tako tudi tekstilna industrija vse do decentralizacije ni kazala potrebe po ekonomski in kvalitetni proizvodnji.

Z decentralizacijo so gospodarske organizacije začele polagati pozornost tudi na kvaliteto in razširitev asortimenta izdelkov, vendar se je količinski proizvodnji dajalo še vedno več prednosti.

Pozneje nastane postopna borba gospodarskih organizacij za doseganje čimboljše proizvodnje. Večjo produktivnost želijo podjetja doseči predvsem z rekonstrukcijo strojev, zamenjavo starih stroj v z novimi avtomatskimi stroji in z odpravo ozkih grl proizvodnje.

Zanimivo je, da se je vzgoji in izobraževanju tekstilnih delavcev posvetilo le malo važnosti, kakor da bi ne bil človek -- proizvajalec glavni činitelj v borbi za doseganje kvalitete, proizvodnosti in količinske proizvodnje.

V gospodarskih organizacijah, kjer so pričeli s plansko izobrazbo kadrov, so prav hitro uvideli, da je delo na tem področju sila pomembno in zelo široko, tako da bi bilo potrebno formirati posebno službo v podjetju, ki bi skrbe-

la za izobrazbo kadrov.

Jasno je, da če želimo dvigniti proizvodnjo, moramo stalno in sistematično reševati problematiko izobrazbe svojega osebja, predvsem pa se moramo lotiti izobrazbe strokovnega osebja, da se priuči ali dopolni teoretsko in praktično znanje na svojem delovnem mestu.

Danes razširjamo in rekonstruiramo tovarne, gradimo gigantske kombinatne, uporabljamo najpopolnejša tehnična in organizacijska sredstva, vključujemo se v organizirano raziskovalno delo na področju tekstila, vključujemo se že tudi v mednarodno delitev dela, razširjamo in poglobljamo mrežo institucij za izobraževanje novih kadrov, naš strokovni kader kot celota pa še vedno nima dovolj tehnično-organizacijskih sposobnosti in ni dorastel, da obvlada vse postavljene naloge.

Če hočemo našo tekstilno industrijo dvigniti na tehnično in ekonomsko višino, ki bi omogočala čimbolj ekonomično in kvalitetno proizvodnjo, je nujno potrebno, da še naprej izobražujemo kvaliteten kader vseh kategorij. Vsekakor ne bi bilo niti tehnično niti ekonomsko upravičeno, če bi se ves kvalificirani kader usposabljal izključno z rednim šolanjem, ker so tudi tako imenovani kvalificirani delavci v bistvu specializirani delavci, ki lahko svoje znanje in spretnost dosežejo z izven šolsko izobrazbo.

Zatem se je zvrstilo več diskutantov in poročevalcev, ki so obravnavali in govorili o zanimivih gospodarskih in strokovnih stvareh, kot na primer:

- Tov. Dušan Čalič je govoril o nabavi surovin in vezanju uvoza z izvozom ter o gospodarski politiki tovarn v primerjavi z ostalimi vejami gospodarstva.
- Tov. Ervin Smutka je načel problematiko skrajšanega delovnega časa v tekstilni industriji.
- Ing. Kolarič, direktor Tekstilnega instituta v Mariboru pa je imel eno najboljših razprav. Govoril je o položaju tekstilne industrije v odnosu do ostalih industrijskih panog. Dokazoval je, da je pravzaprav tekstilna industrija zgradila ostale veje industrije. Sedaj pa se glede na osebne dohodke pa tudi v ostalem nahajamo na zadnjem mestu.

Za tem so se zvrstili ostali diskutanti, ki so več ali manj govorili o situaciji in delu društev inženirjev in tehnikov tekstilcev na svojem področju.

Prva dva dni je na kongresu sodelovalo več ljudi, tretji in zadnji dan pa samo delegati.

Na kongresu smo obravnavali in sprejeli tudi nov statut, ker dosedanji ni odgovarjal za uspešno delo Zveze inženirjev in tehnikov. Na volitvah smo zbrali nov centralni odbor in predsedništvo ZITIJ.

Za novega predsednika smo izbrali zaslužnega dolgoletnega predsednika mariborskega društva tovariša ing. Jožeta Kolariča, direktorja Tekstilnega inštituta Maribor.

Predsedstvo šteje 9 članov ter 6 delegiranih članov iz republiških zvez.

Za uspešno in dolgoletno delo je kongres imenoval za zaslužne člane naslednje tovariše iz naše republike: Justino Lenardon, tekstilnega tehnika v MTT Maribor, prof. dr. ing. Franca Kočevarja, univerzitetnega profesorja, Jožeta Barboriča, tekstilnega tehnika v MTT Maribor in Toneta Todla, tekstilnega tehnika v Utensiliji Ljubljana.

V zaključni besedi je dosedanji predsednik tov. Kurtelja izrekel zahvalo vsem, ki so uspešno delovali v tej organizaciji in čestital novemu predsedniku ob izvolitvi.

Nazadnje še par besed o splošnem vtisu. Peta letna skupščina Zveze inženirjev in tehnikov, v kateri je 11 let po osvoboditvi včlanjenih 5.643 članov, se je vršila v Zagrebu po veliki elementarni nesreči.

Dvorana, katero je dalo na razpolago podjetje NIK ni bila primerna za kongresno dvorano. Delegati so ves dan sedeli na slabih klopih, pa tudi zračenje je bilo slabo. Nikjer ni bilo informacijske ali sprejemne pisarne, pa tudi nobenih označb, tako da smo kongresno dvorano komaj našli.

Kongres bi moral imeti svoje geslo, okoli katerega bi se vršile vse razprave, vendar ga ni imel kot I. kongres v Mariboru, ki je bil na splošno mnogo boljše pripravljen, organiziran in izpeljan.

Danilo Kovačič

NOVEMBERSKO MLADINSKO MEDOBRATNO TEKMOVANJE V DVIGU PRODUKTIVNOSTI DELA

Na masovnem mladinskem sestanku smo se odločili pripraviti v počastitev "DNEVA REPUBLIKE" od 1.11. do 1.12. medobratno tekmovanje v dvigu produktivnosti dela.

Istočasno smo določili tudi ocenjevalno komisijo, v katero so bili izbrani: Alojz Hrastar, Anica Zupan, Alojz Cesar in Anica Pavlin.

Normirski odderek bo iz novemberskih delovnih listov izračunal za vsakega mladince odstotek doseganja norm. Ocenjevalna komisija pa bo na osnovi teh rezultatov določila najuspešnejši odderek v dvigu produktivnosti dela in kvaliteti ter tri najboljše posameznike. Zmagovalci bodo primerno nagrajeni 22.12. ob dnevu JLA.

Mladinski aktiv

"ALI POZNAŠ SVOJE PODJETJE"

V letnem programu dela, ki je bil sprejet na 1. sestanku mladinskega odbora tekstilne tovarne "NOVOTEKS" Novo mesto, je bil med ostalim sprejet sklep, da organiziramo medobratno tekmovanje pod naslovom "Ali poznaš svoje podjetje". Tekmovanje bomo izvedli v počastitev Dneva borca v soboto, dne 3. julija, v sodelovanju z mladinci Jugoslovanske ljudske armade.

V ta namen bomo izvolili pripravljalni odbor, katerega bodo sestavljali predstavniki mladine našega podjetja, predstavniki mladine Jugoslovanske ljudske armade in vodilni delavci podjetja. Predvidevamo, da bo tekmovanje zajelo poleg teme "Ali poznaš svoje podjetje" še tekmovanje v spretnosti, ki jo tekstilni delavci tako nujno potrebujejo pri svojem delu, in tekmovanje v športnih disciplinah. Mladinci iz garnizona Novo mesto pa naj bi tekmovali med sabo v veščinah in znanju, katere bo določila komisija. Zmagovalce obeh tekmovalnih skupin bomo primerno nagradili, o čemer vas bomo pravočasno obvestili.

Tem za tekmovanje pod geslom "Ali poznaš svoje podjetje" bodo objavljene v glasilu delavskega sveta od št. 12 dalje.

Pogoje tekmovanja bomo objavili v naslednji številki glasila, ko se bodo sestale komisije za tekmovanje in ocenjevanje.

Mladinski aktiv

ZA DOBRO VOLJO !

Neki naš visoko kvalificirani delavec si je ogledoval gradnjo nove hale za predilnico sintetične preje. Pri temeljitom "strokovnem" ogledu gračnje je opazil, da streha ni ravna. O "napaki" je opozoril vodjo gradbenih del podjetja "Sava" naj jo odpravijo.

Čez nekaj dni je potožil svojim sodelavcem: "Poglejte to streho. Opozoril sem odgovorne ljudi pri "Savi", da so sezidali vegast zid za streho pa kljub opozorilu napake niso popravili. Vidite taki so gradbinci!"

NAŠA KRONIKA

Poročili so se:

Jožefa Novak - poročena Slak, Alojzija Hrastar - poročena Železnik, Vera Hlebec - poročena Kump, Antonija Udvarc - poročena Gliha, Silva Kastelic - poročena Glavič, Jožefa Može in Stanko Junc, Antonija Adamič in Bojan Kekec, Anica Rajk - poročena Rukše, Štefka Maznik - poročena Kolenc in Franc Štine.

Novoporočencem želimo veliko sreče in zadovoljstva in najlepše čestitke !

Rodila je:

Karolina Barbič - deklico.

Mladi mamici in novorojenki želimo veliko zdravja in najlepše čestitke !

V podjetje sta prišli:

Nežka Strajnar in ing. Branka Jedlovčnik.

Novima članicama našega delovnega kolektiva želimo mnogo delovnih uspehov in osebnega zadovoljstva !

Podjetje je zapustila:

Danica Seljak.

Dne 5.12.1964 je stanje zaposlenih 843. Od tega je 567 žensk in 276 moških.